

ԱՍՏՂԻԿԻՆ ՊԱՐԱՆԸ

Աստղիկ տան դիմաց ուրախագուարթ պարանով կը ցատկեր: Ան ամբողջ մտքով ու մարմինով կեդրոնացած էր իր նախասիրած խաղին վրայ:

Յանկարծ տղայ մը վազելով կը մօտենայ, կը քաշէ Աստղիկին պարանը ու կը տանի իր հետ:

Աստղիկ այդ վայրկեանին անակնկալի կու գայ, եւ երբ կը յիշէ որ այդ պարանը իր մեծ մայրիկը, - որ աղքատ եւ բարի կին մըն էր, - դժուարութեամբ դրամ հաւաքելով նուիրած էր իրեն, շատ կը նեղանայ, կը բարկանայ եւ կ'որոշէ տղուն ետեւն երթալ:

Աստղիկ երբ կը հասնի տղուն մտած պարտեզը, յանկարծ գետին մէջ փոքրիկ մը կը տեսնէ, որ պիտի խեղդուի ու օգնութիւն կը կանչէ: Բայց իր զարմանքը մեծ կ'ըլլայ, երբ կը նկատէ իրմէ պարանը քաշող տղան, որ իր պարանը խեղդուող փոքրիկին կ'երկարէ, ազատելու համար: Ու բաւական փորձերէ ետք կը յաջողի փրկել զայն:

Այդ վայրկեանին Աստղիկ ամեն բան կը հասկնայ եւ շատ կ'ուրախանայ որ իր պարանը մարդու մը կեանքը ազատեց: Իսկ ուրախութիւնը կը կրկնապատկուի, երբ տղան կը մօտենայ ու ներողամտութիւն կը խնդրէ իրմէ, որ առանց իր հրամանին առած էր պարանը, որովհետեւ ստիպուած էր այդ վայրկեանին աճապարել փոքրիկը ազատելու:

Սիրելի՛ փոքրիկներ, այս պատմութենէն սորվինք մեր զգացումները զսպել: Նախ՝ ամբողջովին հասկնանք հարցերը, ետքը արտայայտենք մեր զգացումները:

ԹԻՒԵ ՊԱՏՐԱՍՏԵՅ՝ ՄԱՐՄԻՆԻ ԱՇՈՏԻՆԻ, ՇԱՀՐԱՆԻ, ՆԿԱՐԱՇԱՐՈՒՅ՝ ՈՒՅՅԻ ԲԵՐՈՇԵՆՆ

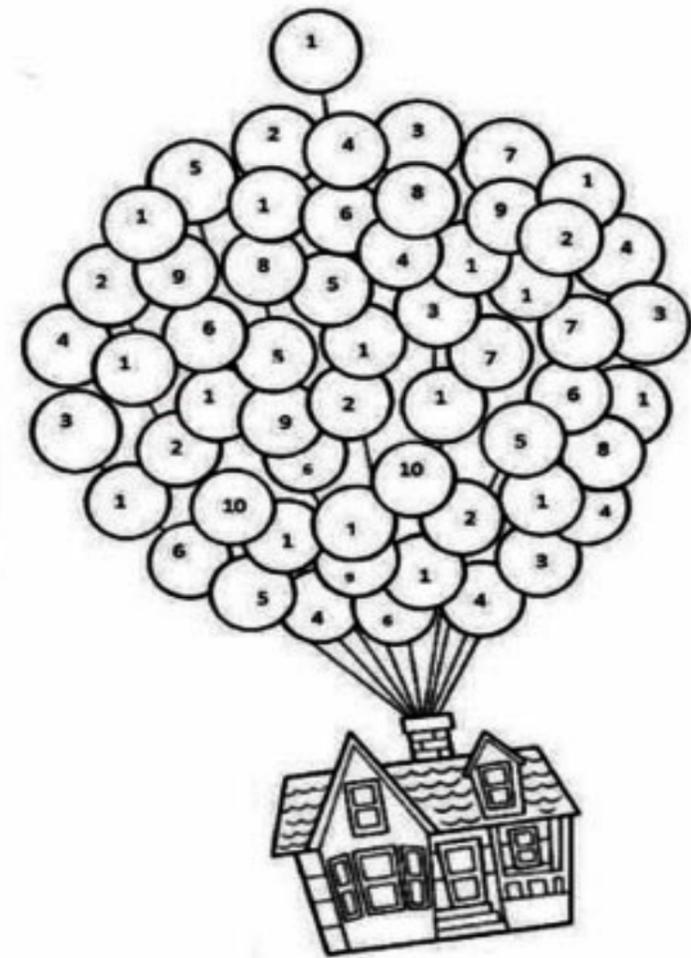
Գտի՛ր պահուած իրերը եւ գունաւորե՛ գանոնը:

Կարդա՛ հետեւեալ նախադասութիւնները եւ ընտրե՛ ճիշդ պատասխանը:

Թռչունը կը լողայ:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Փիղը կը թռչի:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Թռչունը չի մագլցիր:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Օձը կը վազէ:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Վագրը չի վազեր:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Կապիկը կը մագլցի:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Թռչունը կը թռչի:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Ձուկը կը լողայ:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Առիւծը չի վազեր:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ
Փիղը չի ցատկեր:	ճի՛ց	ՍԽԱԼ

ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿ

Մկրատ տամ, մտրակ տո՛ւր
 Մտրակ տամ, մկրատ տո՛ւր:

Գունաւորե՛ փուչիկները թիւերուն համաձայն, իսկ տունը՝ նախասիրած գոյներով:

- 1.- Կարմիր 2.- Կապոյտ 3.- Կանաչ 4.- Դեղին 5.- Նարնջագոյն
 6.- Վարդագոյն 7.- Սեւ 8.- Սրճագոյն 9.- Մանիշակագոյն 10.- Մոխրագոյն

ԱՐՅԵՍՏԸ ՈՍԿԻ Է

Երբ անոնք կը գիտնան, որ այս մարդը լաւ գորգ հիւսող մըն է, զինք հարուստ մարդու մը կը ծախեն: Անշուշտ հարուստ մարդը չի գիտնար, որ գորգ հիւսողը թագաւորն է: Կը տանի զինք մութ ու խոնաւ սենեակ մը, բուրդն ու գործիքները կու տայ ու կը ստիպէ, որ գորգ հիւսէ:

Թագաւորը խելացի էր... ան այնպիսի գորգ կը հիւսէր, որ աշխարհն ալ պտտէիր, անոր նմանը չէիր գտներ:

Օր մըն ալ, այս չար հարուստ մարդուն կինը, ամուսինին կ'ըսէ.

- Ա՛յ մարդ, այս մարդուն գորգ մը հիւսել տո՛ւր, որ տանինք թագաւորին, որպէսզի փոխարէնը մեզի թանկագին նուէրներ տայ:

Հարուստը լսելով կնոջը խօսքը, կ'երթայ բանտարկուած մարդուն քով.

- Անմիջապէ՛ս սկսե՛ գորգ մը հիւսել, բայց այնպիսի գորգ մը, որուն նմանը աշխարհի մէջ չկայ: Ես այդ գորգը թագաւորին նուէր պիտի տանիմ: Հասկցա՞ր: Թագաւորին սրահին ճիշդ չափովը պիտի հիւսես: Եթէ սխալ ընես՝ զլուխդ կը թոցնեմ:

Այս լսելով թագաւորը անշուշտ շատ կ'ուրախանայ, բայց բնաւ յայտնի չ'ըներ, որ ինք լաւ գիտէր պալատի սրահին լայնքն ու երկայնքը: Բացառիկ գորգ մը կը հիւսէ եւ գորգին նախշերուն մէջ գաղտնօրէն կնոջ անունը կը գրէ:

Հարուստը շատ կ'ուրախանայ: Գորգը կ'առնէ եւ ուղղակի թագաւորին պալատը կ'երթայ:

Նախարարները թագուհիին լուր կու տան, որ մէկը թագաւորին գորգ մը բերած է: Երբ թագաւորին կինը սրահին մէջ փռուած գորգը կը տեսնէ, կը նկատէ որ ան ճիշդ իրենց սրահին չափով է: Կը հասկնայ, որ անոր մէջ գաղտնիք մը կայ: Կը սկսի գորգին չորս կողմը դառնալ եւ ուշի-ուշով զննել զայն: Վա՛յ, յանկարծ կը նկատէ, նախշերուն մէջ պահուած իր անունը եւ անմիջապէս կը հասկնայ, որ իր սիրելի ամուսինը դժուարութեան մէջ է: Ան հարուստին ու նախարարներուն կը հրամայէ, որ գորգ հիւսողը ողջ-առողջ պալատ բերեն:

Մեծ խումբով կ'երթան, կը հասնին հարուստին տան մութ սենեակը եւ գորգագործը կը բերեն թագուհիին մօտ: Թագաւորը շա՛տ փոխուած էր, իր նախարարները նոյնիսկ չեն ճանչնար զինք, սակայն երբ թագուհին կը տեսնէ՝ ուրախութեան ճիւղ մը կ'արձակէ, կը վազէ ու կը փաթթուի իր սիրեցեալ ամուսինին:

Թագաւորը ինքզինք կը կոկէ, թագաւորական զգեստը կը հագնի ու կը վերադառնայ սրահ: Բոլորը ապշած կը մնան: Հարուստ ու չար մարդը անմիջապէս բանտարկել կու տան, իսկ թագաւորն ու թագուհին կը գրուցեն.

- Իմ խելացի՛ ու գեղեցկուհի՛ կինս, որքան ճիշդ էիր դուն: Մարդ նոյնիսկ եթէ թագաւոր է, արիեստ մը պէտք է ունենայ, որովհետեւ արիեստը ոսկի է...

Այնուհետեւ թագաւորն ու թագուհին խոհեմութեամբ կը կառավարեն իրենց երկիրը:

Ապրի՛ բարին, իսկ չարը թո՛ղ պատժուի:

(Վերջ)

ՍՈՂՈՒՆՆԵՐՈՒՆ ՉԱՐՄԱՆԱԼԻ ԱՇԽԱՐՀԸ

Եթե կարողութիւն ունենայինք ժամանակով ետ երթալու 250-300 միլիոն տարիներ, մեր աչքերուն առջեւ պիտի բացուէր զարմանալի աշխարհ մը, բոլոր չափերու սողուններով բնակուած, սկսած 4 մէթր երկարութիւն ունեցողէն, հասնելով 30 ս.մ. երկարութեան:

Այս արարածները, որոնք 150 միլիոն տարիներ առաջ եղած են մեր Երկիր մոլորակին թագաւորները, այժմ գտնուող մողէզներուն, օձերուն, կոկորդիլոսներուն եւ կրիաներուն նախահայրերն են:

Բոլոր սողունները պատուած են տարբեր հաստութեամբ թեփուկներով, որոնք կը համարուին իրենց վահանը: Կրիան՝ ծնած օրէն իր վրայ կը կրէ պատեանը, իսկ օձերն ու մողէզները տարին քանի մը անգամ կը փոխեն իրենց հին կաշին:

Սողուններուն թեփուկաւոր մորթը թոյլ չի տար, որ անոնք կորսնցնեն իրենց մարմնին խոնաւութիւնը, այս պատճառով ալ անոնք կարողութիւն ունին տաք վայրերու մէջ երկար գոյատեւելու:

Գրեթէ բոլոր սողուններուն կեանքը կախեալ է օդին ջերմաստիճանէն: Անոնք նոյնիսկ ցուրտ օդին կը զգան, դանդաղօրէն կը շարժին ու մինչեւ կլիմային փոփոխութիւնը կը մնան իրենց թաքստոցներուն մէջ:

